

Обличчя групи Галущенко

2022-10-01

Юрій Ніколов

Журналіст і засновник проекту “Наші гроші”, Україна
Зло більше ніж персоналізоване, час називати прізвища

Після призначення Андрія **Єрмака** головою **Офісу президента** на початку 2020 року почалася зміна топ-менеджерів в основних установах енергетики України.

Банкова впевнено переводить енергетику у ручне керування.

Спочатку 1) «Енергоатом», потім 2) Міністерство енергетики, далі 3) НКРЕКП, 4) «Гарантований покупець», 5) «Оператор ринку». Днями 6) атакували «Оператора ГТС України» і очікується 7) захоплення «Укренерго».

На щастя,

зло більш ніж персоналізоване, і час показати його обличчя.

У всіх цих історіях очевидний вплив Германа **Галущенка**, який потрапив у енергетику з людьми Андрія **Деркача**.

А нині користується безумовною довірою **Офісу президента** в особі Андрія **Єрмака** та його заступників Олега **Татарова** і Ростислава **Шурми**.

1. Зв'язок Деркача і Галущенка

Професійний юрист Герман **Галущенко** став віцепрезидентом НАЕК «Енергоатом» навесні 2020 року, невдовзі після того, як Андрій **Єрмак** замінив Андрія **Богдана** на чолі офісу президента, а уряд Андрія **Гончарука** було замінено на виконавців Дениса **Шмигала**.

Це був не перший прихід Галущенка в атомну енергетику.

- 1) Офіційно він уже працював директором із правового забезпечення **НАЕК** у 2013–2014 роках.
- 2) Тоді керівником «**Енергатому**» був Микита **Константинов**.
- 3) У свою чергу, **Константинов** був віцепрезидентом **НАЕК** у 2005–2006 роках, коли держкомпанію очолював Андрій **Деркач**.
- 4) Після Революції Гідності 2014 року **Константинов** утік з України та пішов працювати у «**Росатом**».
- 5) За даними СБУ, у той же період **Деркача** було завербовано російською розвідкою.

Разом із **Галущенком** у 2020 році в «**Енергоатом**» зайшов Олег **Бояринцев**, який з 2002-го по 2019 рік був депутатський помічником Андрія **Деркача**.

1) **Бояринцев** спочатку став головним консультантом у службі президента **НАЕК**, а потім — 2) директором «**Енергоатому**» з персоналу.

Тобто, **зараз він відає всіма призначеннями в головному офісі держкомпанії.**

На початку російського вторгнення у березні 2022 року СБУ запідозрила **Бояринцева** у державній зраді, і його затримали неподалік Рівненської АЕС.

Однак

це затримання не призвело навіть до звільнення з посади.

Таким чином,

- вплив **Деркача** на кадровий склад «**Енергоатому**» був настільки очевидний, що 2021 року про нього говорив навіть Юрій **Вітренко**, який тоді був в.о. міністра енергетики:

«Деркач просто історично впливає на «Енергоатом». У нього там багато людей. І це я точно знаю».

2. Хто такий Андрій Деркач

Зараз **Деркача** знають як державного зрадника, якого спецслужби Росії завербували нібито лише у 2016 році.

Вже за часів Володимира *Зеленського*

він із «слогою народу» Олександром *Дубінським* вкинув в інформпростір записи розмов Петра *Порошенка* і Джо *Байдена*, що мали б дискредитувати двох президентів і підвищити антиамериканські настрої в українському суспільстві.

Однак ця діяльність *Деркача* виявилася провальною.

Галущенко публічно [заявив](#), що його зв'язок із *Деркачем* — це фейк.

Зрештою *Деркач* маргіналізувався до поміщика на Глухівщині, у прикордонному районі Сумської області, де він і переховувався, перш ніж **його оголосили в розшук за державну зраду**.

Раніше це був надзвичайно впливовий гравець українського політикуму.

1) Андрій Деркач — син голови СБУ Леоніда Деркача, який очолював спецслужбу у 1998–2002 роках. Саме тоді був убитий Георгій Гонгадзе та гримів скандал із прослуховуванням президента Леоніда Кучми («плівки Мельниченка»).

2) Андрій був кумом Юрія Луценка (колишнього генпрокурора і міністра МВС) і Давида Жванії (екснардепа і постачальника російського палива на «Енергоатом», який перейшов на службу до РФ перед вторгненням і був убитий під Запоріжжям).

3) Донька Деркача — дружина сина Володимира Литвина, багаторічного керівника Верховної Ради та адміністрації президента (також часів убивства Гонгадзе).

4) Брат дружини Деркача одружений на доньці російського олігарха Костянтина *Григоришина*.

Під час першого Майдану 2004 року Деркач надягнув помаранчевий шарфик як один із ключових гравців Соцпартії, що увійшла до правлячої коаліції.

Це дало йому змогу у 2005–2006 роках із дозволу президента Віктора *Ющенка* стати керівником «Енергоатому».

Офіційно Герман *Галущенко* тоді працював у секретаріаті президента *Ющенка*. За чутками, він уже тоді нібито надавав юридичні послуги атомникам, але офіційного підтвердження цього немає.

3. Інші члени групи Галущенко

Через два роки після повернення *Галущенка* ключові позиції в державному енергосекторі зайняли менеджери, пов'язані з *Галущенком* або лояльні до нього.

1) Костянтин *Ущановський* за два дні до вторгнення РФ був призначений головою *Нацкомісії*, що здійснює держрегулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (*НКРЕКП*), замість Валерія *Тарасюка*, який пішов із посади під тиском *Офісу президента*. До цього був радником міністра енергетики *Галущенка*.

Ущановський за свою кар'єру встиг попрацювати у багатьох держструктурах, у тому числі в «*Укренерго*» і «*Енергоатомі*». Його дружина Валерія *Ущановська* володіла часткою у фірмі «*Енергоспецремонт*». Її партнерами у цій фірмі були Григорій та Іван *Плачкови*, також відомі діячі енергоринку початку сторіччя.

2) Юрій *Власенко* — перший заступник і права рука міністра *Галущенка*.

Працював багато років у *НКРЕКП*.

За даними джерела, саме *Власенко* змушував голову правління «*Укренерго*» Володимира *Кудрицького* в грудні 2021-го подати подання на наглядову раду про звільнення двох членів правління Андрія *Немировського* та Максима *Юркова*, щоб замість них призначити людей міністра (про *Гапона* і *Олефіра* нижче).

Після синхронізації цієї весни української енергетичної системи з європейською **Власенко** мав контролювати розпорядження **Галущенко** роздати шести фірмам доходи «**Укренерго**» від продажу прав на міждержавний перетин.

3) Фарід **Сафаров** — заступник міністра енергетики, відповідає за цифрову трансформацію галузі. Його називають рукою міністра, яка підписує необхідні документи, коли цим гребує професійний юрист **Галущенко**.

Наприклад, саме Сафаров підписав листа про відсутність конфлікту інтересів у ще одного заступника міністра енергетики Миколи **Колісника** для призначення головою «**Оператора газотранспортної системи України**». Таке призначення суперечить **Принципам корпоративного управління. ОГТСУ** має європейський сертифікат незалежності, а тому його керівником не можна призначати чиновника, що прямо зараз керує галуззю.

4) Микола **Колісник** багато років працював у директораті міністерства, що займається міжнародними відносинами. **Галущенко** за протекцією **Сафарова** підняв його службовими сходами до рівня заступника міністра.

Колісника команда «групи Галущенко» намагалася просунути на посаду керівника **ОГТСУ** з допомогою серії незаконних рішень, від чого відмовилася лише після публічного розголосу.

5) Дмитро **Олефір** пару років тому був звільнений з «**Укренерго**», зараз радник **Галущенко**.

Був одним із двох кандидатів, яких **Галущенко** намагався призначити в правління «**Укренерго**» у грудні 2021-го і січні 2022 року.

6) Юрій **Гапон** — другий невдалий кандидат від Галущенко в правління «**Укренерго**».

Співробітник **СБУ**, спеціалізується на економічній безпеці, взагалі не є фахівцем в енергетиці, завдячує кар'єрі ще батькові Андрія **Деркача** Леонідові (очільнику **СБУ** часів Леоніда **Кучми**).

7) Петро **Котін** — голова «Енергоатому», по суті, підконтрольний Галущенко.

В його підпорядкуванні працюють люди з російськими паспортами та тісними зв'язками з РФ. Відомий тим, що до серпня категорично виступав проти проведення місії МАГАТЕ на Запорізькій АЕС, змінив риторику лише після публічних заяв Андрія Єрмака. Розпочливо

захищає затриманого СБУ підлеглого Олега Бояринцева, про роботу якого відмовився розповідати на засіданні парламентського комітету. Бояринцев, зрозуміло, теж у минулому член команди Деркача.

8) Валерій **Поликов** — колишній директор по закупівлях «**Укренерго**», був звільнений ще Всеволодом **Ковальчуком**.

За часів **Януковича** займався тендерами «**Чорноморнафтогазу**», що були відомі своїми неринковими цінами.

2020 року планував стати віцепрезидентом «**Енергоатому**» по закупівлях, однак став радником голови **НКРЕКП** Костянтина **Ущановського**.

Його завдання — детальне знання схем розпилу тендерів і передача «правильних» сигналів від **Галущенка** підрядникам різних компаній, де акціонером є **Міненерго**.

9) Андрій **Пилипенко** у грудні 2021 року очолив **ДП «Гарантований покупець»**.

До цього він працював юристом на «**Хмельницькобленерго**».

Попередній керівник «**Гарантованого покупця**» Костянтин **Петриковець** був звільнений через відмову «виконувати незаконні вказівки представників уряду щодо розрахунків із виробниками електроенергії з відновлюваних джерел».

В уряді заперечували ці слова Петриковця.

10) Олександр **Гавва** у грудні 2021 року став керівником **ДП «Оператор ринку»**, яке відповідає за організацію купівлі-продажу електроенергії.

До призначення був радником міністра **Галущенка**. Дружина Дарина **Гавва** працює в **Енергетичному комітеті Верховної Ради**.

На армію не тягне, але на злочинне угруповання кадрів вистачить цілком. Чим загрожує така узурпація цілої галузі?

А. Локально

— **банальними схемами** на кшталт уже описаної оборудки навколо ОГТСУ на 3 млрд грн, доведення «**Енергоатому**» до банкрутства чи переведення під свій контроль **адміністрації ЧАЕС**.

ZN.UA уже аналізувало результати роботи цієї групи:

— Україна підійшла до найскладнішого в історії опалювального сезону 1) *без грошей на покриття тарифів* для населення, 2) *без газу*, який мав забезпечити комфортне проходження сезону, 3) і з не відомими нікому *запасами вугілля*.

Це навіть за звичних умов дуже небезпечно, що вже казати зараз, за крок від найнепередбачуванішого опалювального сезону, впродовж якого бажано ще й поповнити засіки для наступних зим.

Б. Глобально

— *ручним керуванням усією галуззю, яке вимиватиме з неї останні гроші*, штовхаючи до *масштабної кризи неплатежів*.

Основна проблема в тому, що

- ми можемо втратити унікальний *шанс* позбутися *впливу олігархів на енергетичну галузь*, де вони комфортно почувалися з часу переділу власності *Кучмою*.

Цей 2022 рік — перший, коли вони не мають вирішального голосу в ухваленні рішень. *Але це може бути і рік, коли люди, наділені повноваженнями держави, стануть новими олігархами.*

І про інтеграцію в ЄС можна буде забути, замість цього почнеться новий безкінечний цикл накопичення грошей і боротьби з новими групами...
